

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: infovatikim@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבית 8840*

נא למלא את הפרטים האישיים בנספח ולאשר בחתימתכם את פרסום הסיפור באתר. יש לשלוח את הנספח בדואר: ת.ד. 10437 פתח תקווה 49003 או בפקס: 02-5605034 ניתן לסרוק את הנספח ולהעבירו בדוא"ל בצמוד לשאלון.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: שריקי	שם פרטי: שלמה
--------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדת: שריקי		בלועזית Shriki	
שם פרטי איתו נולדת: שלמה		בלועזית shlomo	
שם פרטי ושם משפחה של האב: משה שריקי		בלועזית casablanca	
שם פרטי ושם משפחה של האם: פאני שוקרון		בלועזית casablanca	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: קזבלנקה		בלועזית casablanca	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ) קזבלנקה, מרוקו			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו			
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו			
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: קזבלנקה		תאריך השחרור: 1/11/1944	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור קזבלנקה	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי		שנת עליה: 1953	
		במידה ועלית באניה, ציין את שמה "ארצה"	

קורותיך לפני המלחמה

לפני המלחמה גרתי עם הוריי ועם אחים שלי, גרנו בעיר קזבלנקה שבמרוקו, אני הייתי ילד קטן ולא זוכר הרבה, הדבר שאני זוכר הוא שלא היינו יוצאים הרבה מהבית בתור ילדים, כי היינו מפחדים מהערבים המוסלמים שהיו מרביצים לנו. אבא שלי היה עובד בבית חרושת לעופות, ואמא הייתה עקרת בית שמדי פעם הייתה עושה עבודות תפירה קטנות.

קורותיך בזמן המלחמה

בשנת 1943 הגיעו קצינים גרמנים לעיר שלנו, הם התמקמו במלון "לה סיון". הייתה לגרמנים תוכנית להשתלט על האזור, והערבים המוסלמים שתפו פעולה עם הגרמנים שהיו מסתובבים עם אזרחים בקזבלנקה, הערבים היו אומרים להם היכן גרים יהודים, והגרמנים היו עושים מעקבים על היהודים. אני ומשפחתי היינו ישנים כל לילה במקום אחר, פעם אצל דודה שלי פעם אצל דודה אחרת וכך הלאה, על מנת לא להיתפס ע"י הגרמנים. המלוכה במרוקו לא התערבה ונתנה לגרמנים לעשות ככל העולה על רוחם. באותה תקופה חיו במרוקו שבט גדול של מרוקאים אפריקאים הידועים בשם גלאווה, והם חיו באחוזה גדולה מאוד עם היהודים, הם הלשינו לאמריקאים על הפעילות של הגרמנים בתוך קזבלנקה, האמריקאים ידעו על הפעילות של הגרמנים ועל התכנון אך לא ידעו תאריך פעולה מדויק, ושבט הגלאווה ידעו את התאריך המדויק ומסרו אותו לידי האמריקאים. כאשר הקצינים הגרמנים נכנסו לקזבלנקה, בשיתוף עם המוסלמים הקיצוניים הם סילקו את כל היהודים מבתי ספר, ממשרדי ממשלה ומעבודות ממשלתיות, בנוסף הם שרפו מקומות עבודה ובתי חרושת של יהודים וכו'. המוסלמים היו אומרים שזהו יום גדול שבאו הנאצים כדי להרוג את כל היהודים. באותה תקופה היה במרוקו שלטון צרפתי, הצרפתים היו פרו-נאצים ושיתפו פעולה עם הגרמנים, והם אמרו למוסלמים לבזוז את רכושם של היהודים ולשרוף את בתיהם ואת העסקים שלהם. יום אחד פרצו האמריקאים לקזבלנקה והשתלטו על כל הקצינים הגרמנים והפילו את המשטר הצרפתי והעמידו את כולם לדין, המוסלמים נרגעו כי לא הייתה להם ברירה ובעצם מי שהציל את יהודי מרוקו היו הגלאווה.

קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

אחרי המלחמה בגיל 6, עדיין היינו גרים בבית שלנו בקזבלנקה, אבא שלי לא היה עובד כי שרפו את מקום עבודתו ואמא הייתה עושה עדיין מדי פעם עבודות תפירה, היינו חיים רק מתרומות של אמריקאים, שהיו תורמים להתאחדות יוצאי מרוקו. אני התחלתי ללכת לבית ספר צרפתי שמנוהל ע"י יהודים, בית ספר בשם "אליאנס". סיימתי בית ספר עממי, והייתי עובד בחנות של יהודי בתור שליח, הייתי עוזר להוריי בפרנסת הבית. בגיל 15 החלטתי שאני רוצה לעלות ארצה, פניתי לסוכנות היהודית, לקחו אותנו למארסיי שם שהינו 3 חודשים, לאחר מכן שטנו באוניה בשם "ארצה" לארץ ישראל, עליתי לבד בלי המשפחה שעלתה 10 שנים מאוחר יותר, ובלי אנשים שאני מכיר, רק אנשים שהכרתי בסוכנות היהודית

חיך בארץ

הגעתי לארץ ישראל בשנת 1953, שלחו לקיבוץ עין גב, לא אהבתי את המקום, והעבירו אותי למושב הר טוב, לפני ירושלים, היה לי שם מאוד קשה, עד שפגשתי חבר שלי ממרוקו והוא לקח אותי לקיבוץ חולטה, הייתי עובד שם בתור שליח של הקיבוץ, מעביר סחורה ממקום למקום בתוך הקיבוץ, למדתי שם עברית וזו הייתה תקופה יפה. הבחור שהכרתי הסביר לי קצת על הצבא, והחלטתי להתגייס, התגייסתי לנח"ל. אחרי טירונות ואימון מתקדם השתתפתי במבצע "קדש", לאחר מכן נשלחתי לקיבוץ שדמה לתקופת של"ת (שירות ללא תשלום).

במסגרת מילואים השתתפתי במלחמת ששת הימים.
בשנת 1960 התחתנתי, בשנת 61 נולדה ילדתי הבכורה.
כיום אני גרוש, יש לי 4 ילדים ונכדים.

ראיון: שי סויפר, 18.5.14